

Téma sousedských práv je v právní praxi i teorii poměrně často řešenou problematikou, byť v praxi ne vždy zrovna prostřednictvím té nejzazší možné, tedy soudní cesty a vzhledem k jeho úzkému vymezení dle občanského zákoníku je tématem, ve kterém není příliš tzv. bílých míst, které by snad někdy v minulosti nebyly již řešeny či nad nimi nebylo třeba i jen uvažováno. Z tohoto hlediska nebylo zrovna snadným přijít se zcela novým, zatím teorií ani praxí neřešeným problémem. Když jsem začínal psát tuto rigorózní práci, po ruce jsem měl pouze příslušné právní předpisy, komentovaný občanský zákoník a své osobní zkušenosti z praxe v advokátní kanceláři a několikrát jsem se tak přistihl při nefalšovaném nadšení v případě, že mě napadla nějaká zvláštní souvislost, o které jsem si myslel, že bude řešitelná inovativním přístupem. Přiznám se, že jsem se ale později nedivil, když jsem posléze zjistil, že ona souvislost již byla postřehnutá a do jisté míry i řešena buď v teorii, anebo v judikatuře soudů, a to v kontextu toho, jak postupně se mi „pod rukama“ objevovaly různé publikace a monografie týkající se problematiky sousedských práv, stejně jako jednotlivá soudní judikatura. Přesto ale jsem se upřímně snažil přinést do této problematiky na mnoha místech i svůj osobitý pohled a své osobní názory. Kde to bylo jen trochu možné, snažil jsem se uvádět také konkrétní příklady z praxe, a to buď se kterými jsem se měl možnost setkat osobně, anebo které byly řešeny již v minulosti cestou judikatorní.

Práce je určena k předložení na ústřední konferenci